

واحد‌ها پیشنهاد شد که اگر واحد آسیب‌دیده را تخریب و نوسازی کنند، تسهیلات گروه «دی» برایشان در نظر گرفته می‌شود؛ چون مقاومت‌سازی بسیار تخصصی است و هر شرکت سازنده‌ای نمی‌تواند آن را به‌خوبی انجام دهد. در بسیاری از موارد هم ممکن است در آینده، قیمت خانه کاهش پیدا کند. به‌همین دلیل درنهایت چهار ساختمان (شامل ۶۷ واحد) مشمول روال بازسازی گروه «سی» شدند که عمدتاً هم مربوط به برج اساتید می‌شد که خود سازنده آن که از اساتید برجسته معماری اند، اعلام کرد که مقاومت‌سازی آن را انجام می‌دهد و کل این ۶۷ واحد امیدواریم تا پایان سال به پایان برسد.»

علی نصیری می‌گوید، اسکان اضطراری شهروندان طبق قانون، وظیفه شهرداری محسوب نمی‌شود، اما شهرداری مسئولیت آن را با اسکان در دو هتل شهر و شیان (متعلق به شهرداری تهران) آغاز کرد و با اجاره اتاق‌هایی از ۹ هتل دیگر به ۱۱ هتل رساند، به گفته او در مجموع، ۴۹۴ خانوار در این هتل‌ها به‌مدت میانگین سه‌ماه مستقر شدند و سرویس‌دهی در هتل‌ها به شهروندان در این هتل‌ها به‌صورت رایگان انجام شد؛ «شهرداری ۶۶۲ خانوار را به هتل‌ها معرفی کرد اما برخی از آنها تصمیم گرفتند در محل دیگری مستقر شوند. در حال حاضر نیز کسی در هتل‌ها مستقر نیست.»

در دوره ۱۲ روزه حملات اسرائیل به تهران، مناطق یک، دو، سه، چهار، شش، هفت، هشت، ۱۳ و ۲۰ بیشترین آسیب را از نظر خسارت به خانه‌های شهروندان داشتند و به گفته رئیس سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران، در مجموع ۵۸۸ خانوار مشمول اسکان موقت (اجاره خانه) شدند؛ از این تعداد شهرداری برای ۱۲۰ خانواده به‌صورت مستقیم و برای ۴۶۸ خانواده نیز به‌صورت غیرمستقیم خانه اجاره کرد؛ «شهرداری در مواردی خودش به‌عنوان مستأجر وارد قرارداد با مالکان شد. در روزهای اول پیشنهادی که توسط وزارت راه برای ارائه به دولت آماده شده بود، رقم یکمیلیارد تومان پول پیش و ماهیانه ۲۰ میلیون تومان اجاره خانه را تعیین کرده بود، اما با توجه به اینکه بخش زیادی از خانه‌های آسیب‌دیده در شمال تهران بودند، با این رقم امکان اجاره خانه در این مناطق کمتر بود. به‌همین دلیل شهرداری این رقم را به‌طور میانگین برای کل تهران، یکمیلیارد و ۵۰۰ میلیون تومان پیش و ۳۰۰ میلیون تومان اجاره تغییر داد که به عرف مناطق آسیب‌دیده نزدیک باشد و این اختیار به شهرداران مناطق درگیر داده شد که در موارد مورد نیاز تا ۲۰ درصد بیش از این رقم هم براساس قیمت کارشناسی منطقه بپردازند. بخش زیادی از این روند به‌درستی پیش رفت و ممکن است در آن شرایط، در مواردی هم مشکلاتی پیش آمده باشد، اما درنهایت مردم دغدغه‌دیده اسکان پیدا کردند و در مجموع رضایت دارند. ما تصور می‌کنیم بهترین اقدامی که در آن شرایط ممکن بود را انجام دادیم.»

نصیری می‌گوید در سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران، شش‌فرم برای جمع‌آوری آمار خسارت‌ها تدوین شد و دقت زیادی برای تدوین آن صورت گرفت. از آن جمله در قالب فرم شماره ۳ شناسایی خودروهای آسیب‌دیده از سوی کارشناسان سازمان پیشگیری و مدیریت بحران با تایید پلیس انجام شد و در اختیار کارشناسان بیمه ایران قرار گرفت. میزان خسارت به خودروها نیز بیش از هزار میلیارد تومان برآورد شد و به‌تازگی پرداخت این خسارت‌ها توسط بیمه ایران آغاز شده است.

طبق گفته رئیس سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران، شهرداری برای رسیدن به یک مدل جامع پرداخت خسارت خانه‌ها، از پژوهشکده بیمه کمک گرفت و به پیشنهاد آن، مدل پرداخت خسارت آتش‌سوزی مبنا قرار داده شد؛ «در مقایسه با سایر دستگاه‌ها، ساختار اداری شهرداری به‌دلیل شبکه گسترده موجود در مناطق ۲۲ گانه، نواحی ۱۲۴ و محلات ۳۵۲ گانه، توانمندی و بضاعت بیشتری برای مدیریت این شرایط دارد. همچنین تخمین زده می‌شود که اعتبار لازم برای پرداخت خسارت وسایل خانه‌های آسیب‌دیده بالغ بر چهار همت است که پس از تخصیص نقدینگی توسط دولت محترم قابل پرداخت است، اما هنوز و تا این لحظه، پولی از این بابت پرداخت نشده و ارزیابی خسارت اتانیه خانه‌های آسیب‌دیده فعلاً متوقف شده است. در این شرایط شهرداری تصمیم گرفت که کارت‌های غیرنقدی خرید از پنج فروشگاه منتخب شهروند با سقف ۲۵۰ میلیون تومان را برای خرید ۱۶ قلم لوازم خانه ضروری ایرانی، برای تهیه امکانات اولیه زندگی به‌عنوان هدیه و بیشتر برای گروه‌های «سی» و «دی» در اختیار مردم قرار دهد.» به گفته او آنچه تکلیف قانونی شهرداری بود و مصوبه شورای شهر را داشت، تعمیر شیشه و پنجره خانه‌های آسیب‌دیده و صدور پروانه رایگان بود، اما نوسازی خانه‌ها، پیشنهاد شهردار به رئیس‌جمهور بود:

«انتقاداتی که به‌واگذاری تراکم توسط شهرداری مطرح می‌شود، وارد نیست؛ چون تعداد ساختمان‌هایی که این تراکم تشویقی به آنها تعلق گرفت، کمتر از ۲۰۰ واحد بود و رقمی نبود که تراکم و وضعیت عمومی شهر را تحت‌تاثیر قرار دهد. همچنین در بازسازی خانه‌های آسیب‌دیده گروه «دی»، تسهیلاتی به‌نام آپارتمان معوض در نظر گرفته‌شد که طبق آن، برخی از مردم که متقاضی بودند و این امکان در شهرداری منطقه وجود داشت، آپارتمان معوض براساس هزینه‌های کارشناسی قیمت منزل قبل از جنگ به آنها داده شد. دیگر هزینه‌های مرتبط مانند هزینه‌های بنگاه، انتقال بار و... توسط شهرداری برای مردم رایگان شد. سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران در روزهای اوج جنگ، با برپایی چادر و میز خدمت پای ساختمان‌های آسیب‌دیده، به‌صورت دررودر به مردم خدمات می‌دهد. علاوه بر این خدمات راولشناسی، هم در محل، هم هتل‌ها به مردم ارائه شد. داخلی سوم شماره ۱۳۷ از همان روزهای اول پاسخگوی مردم در این زمینه‌است.»

«امروز با افتخار اعلام می‌کنم که از ۸۵۲۰ واحد مسکونی آسیب‌دیده در جنگ، تمام واحد‌ها تعیین تکلیف شده‌اند و خانواده‌های آسیب‌دیده بدون تحمل هیچ هزینه اضافی، در مسکن مناسب اسکان یافته‌اند. ماه‌ها پیش بازسازی ۵۲۸۰ خانه با آسیب جزئی در این جنگ، به پایان رسید. از ۲۵۲۱ واحد با آسیب متوسط، بخش عمده‌ای تکمیل و مابقی در حال اتمام است. ۶۸ واحد نیازمند مقاومت‌سازی هم تا سه‌ماه آینده کارشان به پایان می‌رسد و ۶۵۲ واحد نیازمند تخریب و نوسازی نیز کاملاً تعیین تکلیف شده‌اند.»

تسهیلات به جای خسارت

یکی از دیگر از ساکنان خانه‌های آسیب‌دیده که ساکن محله سیدخندان است به «هم‌میهن» می‌گوید، خانه‌اش آسیب‌هایی اساسی دیده و اولویت آن را تخریب و نوسازی گذاشته‌اند؛ چون تضمین به مقاومت‌سازی نیست و به‌همین دلیل بیشتر افراد به ساخت دوباره خانه رضایت می‌دهند. او می‌گوید اجازه نمی‌دهند که کارشناسان دادگستری که با هزینه شخصی ما برای بازدید می‌آیند، تخمین ریالی خسارت داشته باشند؛ «در واقع در جهت فرآیند انبوه‌سازی عمل می‌کنند و بیشتر افراد خانه‌های خود را به بساز و بفروش‌ها داده‌اند. دلیل آن هم این است که به‌جای خسارتی که بخواهند به ما پرداخت کنند، تسهیلاتی برای ساخت داده‌اند. یعنی جواز رایگان است، عوارض هم تا جایی که می‌دانم، گفته‌اند نمی‌گیرند. درواقع تسهیلات را به این شکل فراهم می‌کنند که خانه تخریب و دوباره ساخته شود. سقف خسارت وسایل خانه را هم کمتر کسی ۲۵۰ میلیون تومان دریافت کرده است. به خود من ۱۸۰ میلیون داده‌اند و فقط امکان خرید و کالاهای محدودی وجود دارد. تلاش شده که فرآیند بوروکراتیک بازسازی خانه هم تا حدی تسهیل شود اما در عمل اصلاً تسهیل نشده و هرروز یک‌ماه تمام بعد از خرابی، شهرداری بومد و هنوز درگیری‌های ثنی دارم، اما هیچ هماهنگی بین شهرداری و اداره ثبت در این زمینه صورت نگرفته‌است.»

آخرین وضعیت بازسازی‌ها به روایت سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران

پس از پایان حملات اسرائیل به ایران، خانه‌های آسیب‌دیده در شهر تهران به چهار گروه تقسیم شدند: گروه «ای» شامل واحد‌های نیازمند تعمیرات جزئی مثل شیشه‌ها و پنجره‌ها، گروه «بی» شامل واحد‌های نیازمند پایدارسازی که فقط اجزای معماری آنها آسیب دیده و سازه، آسیب ندیده بود، گروه «سی» شامل واحدهای نیازمند مقاومت‌سازی و گروه «دی» واحدهای نیازمند تخریب و نوسازی بودند. علی نصیری، رئیس سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران به «هم‌میهن» درباره آخرین وضعیت روند بازسازی خانه‌های آسیب‌دیده در دوره جنگ ۱۲ روزه توضیح می‌دهد. به گفته او، مجموع واحدهای آسیب‌دیده در شهر تهران، هشت‌هزار و ۵۲۰ واحد بود که از این تعداد حدود پنج‌هزار و ۲۸۰ واحد نیاز به تعمیرات جزئی داشتند که تا امروز ۱۰۰ درصد آن به‌صورت کامل با هزینه شهرداری انجام شده است. بخشی از این تعمیرات توسط خود مردم انجام شد و شهرداری هزینه آن را پرداخت کرد، بخشی دیگر نیز با انتخاب پیمانکار از سوی شهرداری انجام شد، مثل ساختمان اساتید که کارگاهی مجزا برای بخش شیشه‌بری آن به کار گرفته شد و مبنای تعمیرات نیز شرایط واحد آسیب‌دیده پیش از جنگ بود.

به گفته رئیس سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران، پنج‌هزار و ۲۸۰ واحد در گروه «ای» طبقه‌بندی شدند و تعمیرات آنها در کمتر از یکماه انجام شد، دو هزار و ۵۲۱ واحد نیز در گروه «بی» قرار داشتند که تعمیرات آنها تا ۱۱ شهریورماه، ۹۵ درصد پیشرفت داشت و آن پنج‌درصد باقی‌مانده نیز موارد خاص هستند؛ برای مثال ممکن است واحد، مشکلاتی حقوقی داشته باشد و برطرف‌نشدن آن ارتباطی با شهرداری نداشته است. ۶۷ واحد نیز مشمول خسارت‌های گروه «سی» می‌شوند که تا پنجم مهرماه وضعیت همه آنها روشن شد. ۶۵۲ واحد نیز در گروه «دی» مشمول تخریب و نوسازی است که همه فرآیند تخریب و نوسازی آنها آغاز شده و تا ۱۰ آبان ماه تکلیف همه این واحد‌ها روشن شده است. نصیری می‌گوید، بخش عمده‌ای از ساخت‌وساز این واحد‌ها آغاز شده است، پروانه ساخت همه واحدهای گروه «دی» رایگان و به‌صورت دستی صادر شده و همه خدماتی که شهرداری ارائه کرده، بدون دریافت هزینه بوده است.

به گفته او، بازسازی واحدهای گروه «بی» نیز پیش‌رفتی ۱۰۰ درصدی داشته است. «حدود دوهزار و ۵۸۰ واحد نیازمند پایدارسازی (تعمیرات متوسط) بودند و کارشناسی برآورد هزینه‌های ورده نیز از سوی نظام مهندسی انجام شد. درنهایت هزینه تعمیرات واحدهایی که کمتر از ۵۰۰ میلیون تومان خسارت دیده بودند، در قالب یک یا دو چک به مردم پرداخت شد که خودشان پیمانکار را انتخاب کنند. تعمیرات واحدهایی که میزان خسارت آنها بیشتر از ۵۰۰ میلیون تومان برآورد شده بود نیز به کمک پیمانکارهایی که از سوی شهرداری به کار گرفته شده بودند، انجام و هزینه آن به روش‌های غیرنقدی به پیمانکار پرداخت شد. در همه گروه‌ها، هرجا پروانه صادر شده، رایگان و دستی است.»

رئیس سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران توضیح می‌دهد که شهرداری تلاش کرد، تعداد واحدهای گروه «سی» را که نیازمند مقاومت‌سازی بودند به حداقل برساند و تسهیلات گروه «دی» را به آنها اختصاص دهد: «برای خسارت‌های بالای ۵۰۰ میلیون تومان در گروه «بی» و نیز بازسازی در گروه‌های «سی» و «دی»، از سوی شهرداری پیمانکار گرفته شد که تسویه آن به شیوه‌های غیرنقدی صورت گرفته است. به مالکان این

و عوارض دوطبقه تراکم را نمی‌گیرد، درحالی که از چندسال پیش در کوچه‌ها ساخت شش طبقه مجاز بوده است.»

شهرداری برای پرداخت خسارت اموال، به ساکنان یک کارت غیرنقدی خرید از فروشگاه‌های زنجیره‌ای شهروند اختصاص داده و به خانواده خانم «الف» هم یک کارت غیرنقدی ۲۵۰ میلیون تومانی داده است. او می‌گوید فشارغ از قیمت واقعی وسایلی که در جریان جنگ در خانه آنها از بین رفته، با این کارت تنها چهار وسیله برقی خریده‌اند: «به ما گفتند که این کارت خرید غیرنقدی هم لطف شهرداری است و باید خسارت خودتان را از دولت بگیرید. سستاد مدیریت بحران هم به‌نقل از شهرداری گفته بود که دولت بعد از این همه‌مدت، به شهرداری گفته است که مابه‌التفاوت خسارت اموال را هم به شهرداری می‌دهیم که پرداخت کند. اما هنوز هیچ بودجه‌ای داده نشده است.»

خانم «الف» هم مثل بسیاری از کسانی که در جریان جنگ ۱۲ روز دچار خسارت شدند، بالاخره بعد از پنج‌ماه پیامکی از طرف بیمه ایران دریافت کرده و حالا بیمه برای خودروی او که تنها یک‌سال کار کرده بوده و به‌صورت کامل زیر آوار از بین رفته، تنها یک‌سوم قیمت فعلی ماشین در بازار را به‌عنوان خسارت در نظر گرفته است. به او گفته شده، در صورت اعتراض حداکثر ۱۰ تا ۳۰ درصد بیشتر از این مبلغ پرداخت خواهد شد و «بهتر است برود لاشه ماشین را خودش بفروشد تا پول بیشتری دست‌اش را بگیرد. ماشین، بیمه بدنه کامل داشته، اما بیمه سامان زیر بار پرداخت خسارت جنگی نرفته است. پس از آوارگی و از دست‌رفتن اموال مان، حالا باید با دلالت لاشه ماشین و ساخت‌وساز سروکله بزنیم که شاید بخشی از داشته‌های سالیان‌مان برگردد.»

شهرداری منطقه‌ای که این خانه در آن قرار دارد، به هم‌میهن پاسخ می‌دهد: «با توجه به بخشنامه‌های ابلاغی معاونت شهرسازی شهرداری تهران و در راستای کمک به شهروندان، این منطقه اقدام به صدور نقشه برای ملک ایشان با لحاظ شش طبقه مسکونی با سطح اشغال ۶۰ درصد و در مجموع ۳۶۰ درصد تراکم و سه‌طبقه مازاد دیگر در قالب تراکم تی.دی. آر (حق ساخت قابل انتقال) کرده است. درواقع ملک ۱۸ درصد از این تراکم را به‌صورت شناور دارد. علاوه بر این در حال حاضر نقشه معاری تایید شده و پرونده در انتظار مستندات پیش‌نویس پروانه از سوی مالک است. عوارض حدودی صدور پروانه ملک مذکور، حدود ۱۰ میلیارد است که به‌صورت رایگان، به‌غیر از ارزش تراکم ۱۸۰ درصدی تعیین شده است. علاوه بر این خط آسمان گذر این خانه به صورت نهایتاً شش طبقه مسکونی بر روی پیلوت است و مابقی تراکم اعطایی املاک آسیب‌دیده (۳ طبقه ۱۸۰ درصدی است) که در قالب TDR به صورت شناور به مالک اختصاص داده شده است. عوارض حدودی صدور پروانه ملک مذکور حدود ۱۰ میلیارد است که به‌صورت رایگان، به جز ارزش تراکم ۱۸۰ درصدی TDR در اختیار مالک قرار گرفته است.»

خانم «ت» هم ساکن خیابان پاسداران است و در جریان جنگ، خانه‌اش آسیب‌های زیادی دید اما به‌صورت کامل تخریب نشد. حالا بعد از گذشت حدود پنج‌ماه از آغاز ارزیابی خسارت خانه‌های آسیب‌دیده، او خانه خود را با هزینه شخصی تعمیر کرده و هنوز خسارتی از شهرداری منطقه ۴ تهران دریافت نکرده و پیگیری‌هایش به نتیجه نرسیده است. او تعریف می‌کند که تا امروز نزدیک به یکمیلیارد و ۵۰۰ میلیون تومان بابت بازسازی خانه هزینه کرده و در تمام مدت پنج‌ماه گذشته، نمایندگان از شهرداری و حتی شهردار منطقه از خانه آنها بازدید کرده ولی غیر از کارت غیرنقدی خرید از فروشگاه شهروند به مبلغ ۲۵۰ میلیون تومان، مبلغ دیگری بابت خسارت خانه دریافت نکرده است. او می‌گوید کارشناسان، میزان خسارت وسایل خانه را هم ارزیابی کردند و گفتند شما خسارت زیادی دیدید و درنهایت یک کارت خرید از شهروند دادند؛ ولی کفاف خسارت واردشده به وسایل خانه را نمی‌دهد: «من بلافاصله بازسازی خانه را آغاز کردم و بعد از آن به من گفتند اگر می‌خواهید پیمانکار بفروستیم؛ اما زمانی بود که خانه را تعمیر کرده بودیم. علاوه بر این به ما پاسخ داده بودند که فاکتور هزینه‌های انجام‌شده برای بازسازی خانه را تحویل دهید که پرداخت خسارت صورت گیرد، اما هنوز از پول خبری نیست. پارکینگ و حیاط هنوز در دست تعمیرات است. هنوز هم شهرداری هیچ خسارتی پرداخت نکرده است. کارشناس بارها از خانه بازدید و برآورد قیمت کرده است، همچنین پرونده را در شهرداری تشکیل دادیم اما هنوز هیچ خبری نیست و نتیجه پیگیری را مدام به هفته‌بعدی موکول می‌کنند. حتی خود شهردار ناحیه ۳ و منطقه ۴ هم از خانه بازدید کردند، ولی همه هزینه تعمیر را خودمان پرداخت کردیم.»

آبان‌ماه امسال علیرضا زاکانی، شهردار تهران گفته بود که ۹۵ درصد بازسازی منازل آسیب‌دیده از جنگ در پایتخت بدون هیچ‌گونه کمک مالی از دولت انجام شد و تنها پنج‌درصد دیگر در کشور با بودجه دولتی در حال تکمیل است. به گفته او سه‌ماه پیش، دولت تنها برای پنج‌درصد دیگر از پروژه‌های بازسازی در سطح کشور، مبلغ ۵۴۰۰ میلیارد تومان پرداخت کرده است، اما همان هم به اتمام رسیده است، درحالی که شهرداری تهران بدون دریافت هیچ‌گونه کمک مالی از دولت، بازسازی آن ۹۵ درصد را به پایان رسانده است.

به گفته او، تنها دو تعهد برعهده دولت باقی مانده است: «یکی، جبران خسارت خودروها و دیگری، خسارت لوازم منزل شهروندان که تاکنون هیچ‌یک پرداخت نشده است. حتی چند تجمع مردمی در مقابل نهاد ریاست جمهوری و شهرداری انجام شده و مردم خواستار پرداخت این خسارت از بودجه شهرداری شده‌اند، اما پیگیری واقعی در این زمینه از سوی دولت صورت نگرفته است.» زاکانی ششم آذرماه نیز، گزارش کاری نهایی شهرداری را برای بازسازی خانه‌ها اعلام کرد. به گفته او:

خبرسازان

۲۵ هزار زندانی مالی

علی آذری، عضو کمیسیون قضایی و حقوقی مجلس اعلام کرد، ۲۵ هزار زندانی مالی در کشور وجود دارد. به گفته او، در اصلاح قانون نحوه اجرای محکومیت‌های مالی، دو محور اساسی مورد توجه قانون گذار قرار گرفت؛ ابتدا، استفاده از ظرفیت‌های نظارتی نوین مانند پابند الکترونیک که به تصویب مجلس رسید و دوم، موضوع چالش برانگیز سقف کیفری مهریه که در این خصوص هم اصلاحاتی صورت گرفت. او درباره جزئیات این مصوبه گفت: «در این اصلاحیه هیچ‌گونه سقفی برای مهریه تعیین نشده است، زیرا اصل ترازوی قرارداده‌ها در نظام حقوقی اسلامی چنین اجازه‌ای نمی‌دهد. زوجین بالغ، عاقل و رشید هستند و آزادانه می‌توانند درباره میزان مهریه توافق کنند. هدف ما تقویت کانون خانواده و حبس‌زدایی است تا ۲۵ هزار نفر که صرفاً به‌دلیل ناتوانی مالی در زندان هستند، هرچه سریع‌تر آزاد شوند.» به گفته آذری براساس مصوبه جدید، تنها ۱۴ سهم‌مشمول ضمانت اجرای کیفری است، اما زوج و زوجیه می‌توانند در حوزه حقوقی برای هر میزان مهریه توافق کنند و مشمول اختلافات قضایی نشوند؛ «این اقدام به‌منظور جلوگیری از ورود اختلافات به دستگاه قضایی و کاهش زندانیان مالی انجام شده است.»

انتقاد از مصوبه کاهش مهریه

نرجس بختیارخلج، مشاور وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی در امور زنان با انتقاد از کاهش سقف اجرایی مهریه گفت: «تصویب طرح‌هایی مانند سقف اجرایی مهریه، بدون بررسی دقیق و اصلاح سایر ارکان حقوقی، می‌تواند پیامدهایی همچون افزایش تنش‌های خانوادگی، گسترش خشونت اقتصادی، دشوارتر شدن دسترسی بر خی زنان به حقوق مالی و تضعیف عدالت خانوادگی را به‌دنبال داشته باشد.» به گزارش مهر، او پیشنهاد داد برای اصلاح مؤثر و پایدار حقوق مالی خانواده، کارگروه تخصصی اصلاح حقوق مالی خانواده» با حضور فقها، حقوق‌دانان، جامعه‌شناسان، اقتصاددانان و فعالان حوزه زنان تشکیل شود تا تصمیمات مبتنی بر داده‌های میدانی و تحلیل علمی گرفته شود. به گفته او مشکل اصلی در حوزه مهریه، ضعف سازوکارهای وصول، نبود نظام تقسیط عادلانه، فقدان شفافیت مالی و کمبود آگاهی حقوقی زوجین است: «علاوه بر این، اگر سیاست‌گذاری بدون توجه به واقعیت‌های اقتصادی و فرهنگی انجام شود، حمایت یک‌جانبه می‌تواند به کاهش رغبت به ازدواج در جامعه منجر شود.»

تأکید بر اجرای «زیست پرستار»

معاون پرستاری وزارت بهداشت در توضیح طرح «زیست پرستار» گفته است که این طرح با برآورد ۶/۳ همت برای سمسال طراحی شده و هدف آن، حمایت از مسکن و پانسیون پرستاران، به‌ویژه در مناطق کم‌برخوردار و تثبیت نیروی انسانی است. عباس عبادی بر ضرورت مطالبه‌گری حرفه‌ای، منطقی و محترمانه پرستاران تأکید و مهم‌ترین پیگیری‌ها، مصوبات و اولویت‌های معاونت پرستاری وزارت بهداشت را معرفی کرد. عبادی درباره اصلاح کسورات بازتنشنگی و معافیت مالیاتی نیز توضیح داد: «اصلاح چهار درصد کسورات بازتنشنگی و معافیت مالیاتی پرستاران با هدف کاهش فشار مالی و تسهیل امکان بازتنشنگی ۲۵ ساله اجرامی شود تا نیروهای پرستاری بدون دغدغه مالی خدمت کنند.»

ادامه سر مقاله

اگر حتی یکی از آنان سفید باشد درحالی که رای اش به رفع فیلترینگ منفی است، مسئولیت این تبعیض و بی‌عدالتی متوجه شمامست. شما رئیس این شورا هستید. بفرایمد گزارشی از تعداد خط‌های سفید موجود در کشور در اختیارتان قرار دهند و آن را منتشر کنید. اینها در خواست‌هایی عادی است؛ ولی متأسفانه هیچ‌کدام از این کارها را نخواهید کرد، چون اولویت‌های شما فرق دارد. اگر همین چند کار ساده را درباره فیلترینگ انجام دادید آنگاه نوبت به مسائل مهم‌تر می‌رسد. امروز رفع فیلترینگ کم‌اهمیت‌ترین خواسته عمومی است که به‌سادگی قابل انجام است. اتفاقاً تداومش خیلی سخت‌تر از رفع آن است.